

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121201236
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121201236.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: O. P., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, t.č. v náhradnej starostlivosti starej matky V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. N. XX, Z., právne zastúpenej JUDr. Luciou Sukopovou, advokátkou, so sídlom Františkánska 5, Trnava, dieťa rodičov: matky L. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. B. XX, Z., právne zastúpenej JUDr. Barborou Petrovič, advokátkou, so sídlom Hlavná 44, Trnava, a otca Z. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. M. XX, Z., právne zastúpeného JUDr. Luciou Sukopovou, advokátkou, so sídlom Františkánska 5, Trnava, o úpravu styku matky s maloletou, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca a starej matky proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 16. marca 2021, č.k. 39P/12/2021-15, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Súd poučuje účastníkov konania o možnosti podať na Okresnom súde Trnava návrh na **začatie** konania vo veci samej o úpravu styku matky s maloletou.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým oprávnil matku stretávať sa s maloletou každý pondelok od 15.00 hod. do 17.00 hod., každú stredu od 15.00 hod. do 17.00 hod., každý piatok od 15.00 hod. do 17.00 hod., každú sobotu od 14.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka si maloletú prevezme v mieste bydliska maloletej a na tom istom mieste maloletú starej matke riadne a včas odovzdá, zároveň súd ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava za procesného opatrovníka maloletej O. na zastupovanie v tomto konaní.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 330 ods. 1, § 332 ods. 1 CSP, článkami 4 a 5 základných zásad, § 360 ods. 1, § 361, § 366 a § 367 ods. 1 CMP, § 24 ods. 4, § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 45 ods. 6 Zákona o rodine, článkom 41 Ústavy SR a článkom 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, vecne súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný dôvodne. Matka sa domáhala úpravy styku s maloletou O. s odôvodnením, že stará matka nepodporuje jej stretávanie s dcérou a hľadá dôvody, prečo sa matka s ňou nemôže stretnúť, čo nie je v záujme maloletého dieťaťa. Od októbra 2020 sa matka snaží dohodnúť so starou matkou, ktorá stretnutia prekladá, limituje ich maximálne na hodinu, čo sa uskutočnilo 4 krát a vždy za prítomnosti starej matky, ostatné razy bolo nevhodné počasie, zima, mal. bola chorá, šli jej zúbky, mala teploty, nespavosť alebo spánok. Stará matka jej dcéru na viac ako hodinu dať odmieta, údajne nie je na matku zvyknutá a bude mať psychickú traumu, hoci na matku reaguje s úsmevom a primerane veku komunikujú. Matka sa o maloletú zaujíma, informuje sa o nej u starej matky, ale ak matka raz neprišla, brali to ako nezáujem.

3. Súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, keď mal z návrhu a pripojených listín osvedčenú potrebu neodkladnej úpravy a zároveň tu daný aj verejný záujem (§ 361 CMP), keďže Slovenská republika sa zaviazala rešpektovať právo dieťaťa, ktoré je oddelené od rodičov, na udržiavanie pravidelného osobného kontaktu s nimi (okrem prípadov, ak by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa). Súd považoval za potrebné upraviť pomery neodkladným opatrením, keď matka sa so starou matkou evidentne nevedia dohodnúť na tom, kedy a ako bude realizovaný styk matky s maloletou, ktorý je tak ponechaný na /svoj/vôli starej matky, do starostlivosti ktorej bola maloletá zverená rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 11P/43/2020-89 zo dňa 08.09.2020 napriek tomu, že na pojednávaní dňa 08.09.2020 účastníci zhodne skonštatovali, že stará matka im nerobí žiadne problémy, keď chcú maloletú vidieť a stretnúť sa s ňou. Záujem maloletého dieťaťa je pre súd prvoradým hľadiskom, pričom vo všeobecnosti je v záujme dieťaťa vytváranie vzťahových väzieb s oboma rodičmi. Súd prihliadol na pomerne nízky vek maloletej a skutočnosť, že v útlom detstve je potrebné zachovať vzťah rodiča a dieťaťa v pomerne intenzívnej forme, aby nedošlo k ich odcudzeniu. V konaní vedenom pod sp. zn. 11P/43/2020 bolo pritom konštatované, že náhradná osobná starostlivosť má byť iba dočasným riešením, keďže rodičia sa v spolupráci s Centrom pre deti a rodiny majú naučiť rodičovským zručnostiam, aby mohli oni zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú. Uvedené by však bolo úplne vylúčené, ak by nezostal zachovaný primeraný kontakt matky s maloletou, ktorý stará matka obmedzuje dôvodiac negatívnym vplyvom matky na maloletú, hoci predložená fotodokumentácia osvedčuje práve opak. Podľa zákona o rodine i medzinárodných dohovorov rodičia disponujú právom na zachovanie styku s dieťaťom (§ 45 ods. 6 ZR), pričom nerešpektovanie rodičovskej kompetencie zo strany starej matky môže byť z hľadiska vývinových potrieb maloletej nebezpečné a rozporné s najlepším záujmom maloletej. Negatívny vplyv matky na maloletú nebol osvedčený a preto súd prvej inštancie upravil styk matky s maloletou. Súčasne pripomenul, že osoba, ktorej bolo dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná rešpektovať vzťah maloletého dieťaťa s oboma rodičmi a umožniť jeho rozvíjanie, nesmie do ich vzťahu svojvoľne zasahovať, inak to môže znamenať stratu schopnosti byť náhradným rodičom. Vo výroku II. uznesenia súd vzhľadom na ustanovenie § 31 Zákona o rodine v spojení s § 117 CMP, ustanovil maloletej kolízneho opatrovníka na zastupovanie v tomto konaní a dohliadanie na ochranu jej práv a záujmov.

4. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie otec i stará matka, majúc za to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vytýkali súdu, že nariadil neodkladné opatrenie na základe skutočností a dôkazov tvrdených matkou, bez toho, aby zisťoval názor otca či starej matky, ktorá má dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Matkou predložené správy, ktoré mali preukazovať komunikáciu so starou matkou, však písal z jej mobilného telefónu syn starej matky z dôvodov starej matke neznámych a v tejto veci už stará matka podala trestné oznámenie. Fotografie matkou predložené sú fakticky jediné, ktoré s dcérou matka má z obdobia, odkedy je maloletá zverená do náhradnej osobnej starostlivosti. Dôvodili, že maloletá O. je vonku ochotná sa pohrať chvíľu takmer s hocikým a nemusí mať k tej osobe vytvorený extra vzťah, po chvíli však začne kontrolovať či je prítomná stará matka a ak ju nenájde v blízkosti, začne plakať a iba stará matka dokáže jej plač utíšiť. Stará matka popiera, že by matke bránila v stretávaní sa s maloletou, matka však nikdy neprejavila iniciatívne záujem o ich stretávanie, nanajvýš jedenkrát do mesiaca. Stará matka sa snažila, aby maloletá bola v pohode po fyzickej i psychickej stránke a aby boli sýtené všetky jej potreby vrátane emocionálnych. Aktuálne je vo veku, kedy je naviazaná na starú matku, ktorá je pre ňu primárnou osobou a nedokáže byť ani počas dňa dlhšie bez nej. Matka však napriek uvedenej situácii trvala na stretávaní sa s maloletou striktnie v zmysle neodkladného opatrenia a bez prítomnosti starej matky a to štyrikrát týždenne (hoci predtým sa vídali cca jedenkrát za mesiac) a to navyše v prostredí, ktoré maloletej nebolo známe. V uvedenom prípade kladný vzťah medzi matkou a dcérou vytvorený nie je a stretávanie upravené súdom by prichádzalo do úvahy len ak by takýto vzťah existoval. Ak je však maloletá silne citovo naviazaná na starú matku a bez jej prítomnosti dlho nevydrží (a už vôbec nie v cudzom prostredí), nie je reálne, aby sa jej vzťah k matke vytváral v tomto útlom veku bez prítomnosti starej matky, ktorá jediná pre maloletú od počiatku predstavuje bezpečie a istotu. Neprítomnosť starej matky aktuálne pri ich stretnutiach je preto v priamom rozpore so záujmom maloletej a stretávanie v zmysle neodkladného opatrenia je pre maloletú neprimeraná záťaž. Odvolatelia pripájajú nahrávku plaču maloletej v byte matky počas ich prvého stretnutia podľa neodkladného opatrenia, kedy otec čakal pri vonkajších dverách bytu nakoľko tušil, že sa stretnutie skončí plačom, čo sa aj stalo a matka plačúcu maloletú odovzdala otcovi, ktorý sa ju snažil čo najrychlejšie dopraviť k starej matke. Matku sa podarilo presvedčiť, aby počas ďalších stretnutí

umožnila prítomnosť starej matky, avšak je otázne dokedy toto matka povolí. Záverom odvolateľa poprelí tvrdenia matky, že stará matka jej bráni v styku s maloletou, prípadne že by otec nebol prístupný dohode ohľadne maloletej O., či staršej Z. a vyjadrili presvedčenie, že problémom je najmä chýbajúca komunikácia zo strany matky, ako aj jej problematický postoj k obojom deťom, ktorý pri maloletej O. vyústil do náhradnej osobnej starostlivosti. Navrhli napadnuté uznesenie zmeniť a návrh matky zamietnuť, eventuálne oprávniť matku stykať sa s maloletou každú sobotu v čase od 14.00 hod. do 15.00 hod. s tým, že stará matka má právo byť na týchto stretnutiach prítomná.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že maloletá bola síce zverená do starostlivosti starej matky, táto však bola na pojednávaní informovaná, že ide o dočasnú náhradnú starostlivosť. Matka sa stále o dcéru zaujíma a verbalizuje, že ju časom chce späť do svojej starostlivosti, preto kolízny opatrovník zaslal odporúčanie do Centra pre deti a rodinu v Trnave, kde odborný tím s matkou pracuje na rozvoji rodičovských zručností a podpore obnovy súrodeneckých vzťahov medzi maloletou O. a jej sestrou Z., nar. X.X.XXXX, ktorá bola uznesením Okresného súdu Piešťany č. 9P/1/2021 zo dňa 8.2.2021 odovzdaná matke. Cieľom spolupráce je smerovanie matky k rozvoju rodičovských zručností a následné vrátenie maloletej O. do jej starostlivosti. Z predbežných správ vyššie označeného centra vyplýva, že matka reálne preukazuje záujem o maloletú a s centrom spolupracuje, je však pod tlakom, pretože rodina čaká na jej zlyhanie, stretnutia si natáčajú, fotia, čo vyvoláva u nej tlak a neistotu. Kolízny opatrovník má za to, že súdom upravený styk matky s maloletou v zmysle napadnutého uznesenia je v záujme maloletej a preto odporučil uznesenie ako správne potvrdiť.

6. Aj matka sa s rozhodnutím súdu stotožnila, považuje súdom poskytnutú ochranu za absolútne správne, keď potreba neodkladnej úpravy pomerov bola osvedčená. Je neprijateľným uzurpovanie dieťaťa ani nie jedným z rodičov ale v danom prípade starou matkou. V záujme dieťaťa je udržiavať rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a neodtŕhať dieťa od svojich koreňov. Odvolacie dôvody prezentované starou matkou sú v rozpore s najlepším záujmom maloletej, sú snahou o vylúčenie a odlúčenie matky z jej života, zvlášť pri návrhu asistovanej formy styku za prítomnosti starej matky. Návrh na stretávanie raz týždenne je pri dieťati v tak útlom veku nepostačujúce na prehlbovanie kontaktu medzi dieťaťom a odlúčeným rodičom. Matka pripomína, že súd neodkladným opatrením odovzdal prvorodenú dcéru rodičov a to maloletú Z. do matkinej starostlivosti, ktorá sa o maloletú stará od februára 2021, čo odôvodňuje záver, že je schopná riadne sa starať o maloleté dieťa, pričom v prípade maloletej O. ide pritom skutočne o krátke intervaly určené pre styk. Všeobecne je známe, že pre deti vo veku maloletej O. je optimálnou práve úprava styku v kratších a častejších intervaloch tak ako to urobil súd v tomto prípade. Matka poukázala na skutočnosť, že stará matka sa necháva maloletou oslovovať „mama“ a nevysvetľuje maloletej kto je matka a kto stará matka, čo je v úplnom rozpore s potrebou podpory vzťahu matky s maloletou O.. Keď na toto matka upozornila otca uviedol, že maloletá takto začala nazývať starú matku sama. Uvedené je však neprípustné a zodpovedná za tento stav je dospelá osoba, ktorá tento stav podporuje resp. iniciuje. Matka má za to, že stimulom pre náhradnú osobnú starostlivosť starej matky môžu byť vyššie príspevky štátu, možnosť t.č. nepracovať ako aj skutočnosť, že maloletá starej matke supluje dcéru, ktorú vždy túžila mať. S poukazom na uvedené matka navrhla napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdiť.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že maloletá O. bola minulý rok za súhlasu oboch rodičov zverená rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 11P/42/2020-89 zo dňa 08.09.2020 do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky (matky otca). Dôvodom bola skutočnosť, že maloletá sa narodila neplánovane, v čase kedy matka sa starala už o staršiu dcéru Z. a starostlivosť o obe deti nezvládala. Maloletá O. žila spočiatku s rodičmi, ktorým v starostlivosti pomáhala otcova matka, ktorá postupne preberala prevažnú časť starostlivosti na seba a od decembra 2019 mala maloletú aj vo svojej domácnosti, kde sa o ňu plnohodnotne starala s tým, že maloletá sa s rodičmi pravidelne stretávala. Ako vyplýva z obsahu pripojeného spisu č. 11P/42/2020, podľa vyjadrenia kolízneho opatrovníka má táto náhradná osobná starostlivosť byť iba dočasným riešením, kým sa rodičia nenaučia rodičovským zručnostiam a neprevezmú maloletú do ich starostlivosti.

9. Na základe uvedeného rozsudku sa teda v súčasnosti maloletá nachádza v starostlivosti starej matky a keďže rozsudkom nebolo upravené stretávanie matky s maloletou, je táto otázka ponechaná na dohodu zúčastnených.

10. Matka sa podľa jej tvrdení v stretávaní s maloletou dcérou cíti obmedzovaná starou matkou, ktorá pod rôznymi zámienkami minimalizuje ich stretnutia (buď tak, že sa z rôznych dôvodov nekonajú, alebo tak, že sú neprímerane krátke a zároveň tým, že stará matka trvá na svojej prítomnosti). Hoci stará matka v odvolaní výslovne poprela, že by matke bránila v stretávaní s maloletou O., zároveň obsah jej odvolania viaceré matkine tvrdenia nepriamo potvrdzuje. Sama odvolateľka totiž požaduje umožniť stretnutia iba v trvaní jednej hodiny a to výlučne v jej prítomnosti, pričom už samotný rozsah ňou navrhovanej úpravy, ktorý je niekoľkonásobne menší než by chcela matka (zatiaľ čo matka navrhovala styk v rozsahu cca 10 hodín týždenne, podľa predstáv starej matky je v záujme maloletej len jedna hodina týždenne) predstavuje jasné indície svedčiace o tendencii starej matky obmedzovať styk matky s maloletou a rozhodovať o jeho podmienkach, čo je neprípustné. Na tomto mieste je treba pripomenúť, že ani zverením maloletej O. do náhradnej starostlivosti nezanikli práva a povinnosti rodičov k maloletej, pričom ich súčasťou je aj starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa (§ 28 Zákona o rodine), matka teda zostáva naďalej kľúčovou osobou v živote maloletej. V zmysle § 30 Zákona o rodine totiž rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia (nie starí rodičia), ktorí majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením, majú právo použiť pri výchove dieťaťa primerané výchovné prostriedky tak, aby nebolo ohrozené zdravie, dôstojnosť, duševný, telesný a citový vývin dieťaťa. V prejednávanej veci z ničoho nevyplýva, že by stretnutia matky s maloletou akýmkoľvek spôsobom maloletú ohrozovali v jej zdravom duševnom, telesnom či citovom vývine, naopak javí sa, že zdravému vývinu maloletej O. môže škodiť práve postoj starej matky, ktorá celkom zrejme nesprávne pochopila úlohu, ktorú jej súd zveril rozsudkom č.k. 11P/43/2020-89 zo dňa 08.09.2020. Cieľom náhradnej osobnej starostlivosti nebolo nájsť dieťaťu novú matku, ale preklenúť určité obdobie pokiaľ rodičia nebudú sami schopní prevziať starostlivosť o maloletú O.. Preto jednou z primárnych úloh starej matky by malo byť všestranné podporovanie rozvíjania väzieb medzi matkou a dieťaťom a postupné zvyšovanie podielu matky na starostlivosti a výchove dieťaťa.

11. Odvolací súd preto po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd sa plne stotožňuje s napadnutým uznesením a nemôže dať za pravdu odvolateľom, ktorí v odvolaní neuviedli žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia.

12. Vychádzajúc zo zisteného stavu aj odvolací súd rovnako ako súd prvoinštančný a tiež kolízny opatrovník maloletej, považuje rozsah styku v zmysle úpravy vykonanej prvoinštančným súdom za primeraný, rovnako ako aj podmienky styku, keď nevidí žiadny dôvod, pre ktorý by nemohla matka sama tráviť čas so svojou dcérou. Nič nenasvedčuje tomu (a stará matka to ani netvrdí), že by maloletej pri matke hrozilo akékoľvek nebezpečenstvo. Matkinu spôsobilosť riadne sa o dieťa postarať potvrdzuje ostatne aj posledné rozhodnutie Okresného súdu Piešťany sp.zn. 9P/1/2021 zo dňa 08.02.2021 vo veci starostlivosti o maloletú Z. P., nar. XX.XX.XXXX, ktorým uznesením súd odovzdal do starostlivosti matky sestru maloletej O..

13. Rozhodnutie upravujúce styk rodiča s dieťaťom musí byť použiteľné vzhľadom na charakter a význam ním chráneného záujmu, ktorým je umožniť aj rodičovi, ktorý s dieťaťom nežije, pravidelný a čo najširší kontakt, pretože je to práve množstvo času, v ktorom možno realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchova prítomnosťou či príkladom, ktorá je tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič a dieťa sa neskôr v dôsledku odcudzenia len ťažko napráva. Rozhodnutie súdu preto musí mať na zreteli, že ak dohoda účastníkov nie je možná, musí tu byť také opatrenie, ktoré zamedzí pretrhnutiu citových väzieb dieťaťa s rodičom, s ktorým nežije a poskytne rodičovi dostatočný kontakt s dieťaťom na to, aby sa ich vzťahy rozvíjali, čo v uvedenom prípade (kde je dieťa dočasne zverené do náhradnej starostlivosti) platí dvojnásobne.

14. Pokiaľ stará matka argumentuje tým, že maloletá bez jej prítomnosti plače, táto okolnosť je len prirodzeným následkom príliš zriedkavých kontaktov medzi matkou a dcérou, ktoré nepostačovali na vytvorenie pocitu dôverylosti medzi nimi a sama osebe nemôže byť dôvodom, pre ktorý by malo každé stretnutie prebiehať za prítomnosti starej matky. Uvedená skutočnosť je len signálom, že kontakty matky s maloletou by mali byť oveľa častejšie než tomu bolo doposiaľ, čomu má slúžiť práve uvedené súdne rozhodnutie, ktoré im zabezpečí pravidelné kratšie stretnutia niekoľkokrát týždenne, čím vytvorí podmienky pre vybudovania pevných citových väzieb medzi nimi tak, aby maloletá O. časom bola aj psychicky pripravená vrátiť sa do starostlivosti rodičov, čo je v jej najlepšom záujme.

15. Vedený týmito úvahami, sledujúc najlepší záujem dieťaťa a berúc do úvahy okolnosti prípadu i vyššie citované ustanovenia zákona, dospel aj odvolací súd k záveru, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v danom prípade splnené boli a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia na úpravu jej styku s maloletou bol plne dôvodný. Preto napadnuté uznesenie v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti v celom rozsahu potvrdil, vrátane vecne správneho výroku II, ktorým súd ustanovil maloletej na zastupovanie v konaní kolízneho opatrovníka v osobe Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, voči ktorému výroku odvolatelia nepredložili žiadnu odvolaciu argumentáciu, s ktorou by bolo treba osobitne sa vysporiadať.

16. Keďže v danom prípade neprebíha konanie vo veci samej (o úprave styku matky s maloletou), pričom odvolací súd mal za to, že je tu predpoklad, že týmto neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi (§ 336 ods. 1 CSP) dokiaľ nebude rozhodnuté o vrátení maloletej do starostlivosti rodičov, v súlade s ustanovením § 337 ods. 1 CSP poučil odvolací súd účastníkov, že ktorýkoľvek z nich môže podať na okresnom súde návrh vo veci samej o úpravu styku matky s maloletou, v ktorom konaní súd bude vykonávať podrobné dokazovanie, ktoré v tomto konaní vzhľadom na povahu inštitútu neodkladného opatrenia bolo pre krátkosť času vylúčené.

17. Zároveň, nakoľko išlo o prípad rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhodol odvolací súd aj o trovách konania pri aplikácii ust. § 262 CSP v spojení s § 52 CMP.

18. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).